

nævne 8 Timers Arbejdsdagens Indførelse som det, der i høj Grad har bidraget til, at Udgifterne er svulmet saa betydeligt op.

Nu skal jeg ikke give mig til at nævne og gentage de Tal, som blev fremsat i den højtærede Finansministers Tale, da han forelagde Finanslovforslaget. Der er, som vi alle sammen ved, en ret betydelig Stigning, der altsaa hænger sammen med det, jeg her har nævnt: Dyrtiden, 8 Timers Arbejdsdagen o. s. v. Men jeg vil gerne have Lov til at opholde mig et Øjeblik ved noget, som spiller en meget stor Rolle med Hensyn til, om vi skal have Balance paa vor Finanslov, og det er vore store Statsinstitutioner. Nu maa man jo sige, at der er en meget betydelig Bedring i Sammenligning med de tidligere Finanslove, idet der jo er kalkuleret et Overskud af samtlige Statsvirksomheder paa en lille Million Kroner, nøjagtigt 893 120 Kr. Men naar vi erindrer de kolossale Beløb, som er bundne, særlig i vore Statsbaner, men i det hele taget i de forskellige Statsvirksomheder, er det naturligvis et ganske kummerligt Udbytte, de giver. Vi ser f. Eks., at Statsbanerne er kalkulerede til at ville give et Overskud af 2 Mill. Kr. i Finansaaret 1921—22, og naar vi erindrer, at der her er bundet mellem 300 og 400 Mill. Kr., er det jo et ret karrigt Udbytte. Og alligevel bevæger man sig her i allerhøjeste Grad paa usikker Grund, særlig paa Grund af Brændselssituationen. Vi aner jo ikke, hvad Kullene skal koste i Finansaaret 1921—22, saa det er meget muligt, at Overskuddet, de 2 Mill. Kr., naar man endelig ser Statsregnskabet, vil have forvandlet sig til Underskud. Men alligevel, det er et positivt Tal, her er anført.

Det samme kan imidlertid ikke siges med Hensyn til Postvæsenet, idet der der er kalkuleret et Underskud paa over 7 Mill. Kr. Der blev nævnt her fra den højtærede Finansministers Side, at man inden ret længe vilde fremsætte et Lovforslag om en Takstforhøjelse, saaledes at man ogsaa for Postvæsenets Vedkommende kunde opnaa Balance, og vi kan for vort Vedkommende fuldt ud tiltræde Tanken om, at der maa bringes Balance paa dette Budget. Men det er ikke tilstrækkeligt, at vi stadig forhøjer Taksterne. Vi har vist alle sammen, naar vi ser paa vore store Statsinstitutioner, en Følelse af, at det egentlig ikke gaar, som det burde gaa, og det tror jeg ogsaa, man fra selve Chefernes Side indenfor disse store Institutioner vil indrømme.

Jeg tror, det er den almindelige Mening, at vi efterhaanden har faaet en meget stor Funktionærstab, at vi er kommet alt for højt op med Hensyn til det Antal Mennesker, der er beskæftiget i disse Statsinstitutioner. Og her vilde det jo være meget at ønske, om Tjenestemændene selv efterhaanden maatte indse, at det ikke i Længden kan gaa, at vi stadig i det uendelige ansætter Folk i disse Statsinstitutioner. Men naturligvis maa vi ogsaa i denne Forbindelse erindre, at det, som i ganske særlig Grad har medvirket til den stærke Forøgelse af Tjenestemændenes Antal i den allerseneste Tid, er Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen. Og her tror jeg, man har Bevis paa, hvad det betyder, naar et saadant Dogme som 8 Timers Arbejdsdagen vinder Fodfæste. Man kan naturligvis sige: Ja, men hele Rigsdagen har jo i sin Tid været med dertil. Det har vi naturligvis, men jeg tror dog, man maa sige, at vi virkelig burde undersøge, om det ikke var muligt paa enkelte Omraader ogsaa indenfor Statsinstitutionerne at komme bort derfra igen, og vi ved jo ogsaa, at det nærmest var under en Panikstemning — og i en saadan Panikstemning har vi gennemført adskillige Love —, at vi gik med til at indføre denne 8 Timers Arbejdsdag. Jeg tror, Ulykken med Hensyn til den 8 Timers Arbejdsdag er, at man generaliserer. Der er Pokker til Forskel paa haardt Arbejde i en Fabrik under ret usunde Forhold og det Arbejde, som udføres af en eller anden Statsfunktionær, f. Eks. en Portør, som maaske staar i 1—1½ Time og venter paa et stærkt forsinket Tog. De to Slags Arbejde kan ikke sammenlignes. Ulykken er, som sagt, at den 8 Timers Arbejdsdag skulde gennemføres over det hele uanset Arbejdets Art.

Vi er meget taknemmelige over, at den højtærede Trafikminister har nedsat en Kommission til Undersøgelse af alle Forhold vedrørende Statsbanerne, og vi vil oprigtig haabe, at Kommissionen vil have Held i sine Bestræbelser for at finde Skavankerne. Jeg skal naturligvis ikke give Direktiver for, hvorledes denne Kommission skal gøre sit Arbejde, men jeg tror blandt andet, at det ikke vilde være nogen Skade til, om den vilde udsende smaa Udvalg til Stationerne paa Linien for at se, hvorledes egentlig Dagen gaar for alle de Mennesker, som er ansatte paa de forskellige Stationer. Jeg tror, at denne Kommission blandt andet maatte